

УДК 37.091.33-028.16-057.87:82-13

Шуневич А. М.

магістрант,

Житомирський державний університет імені Івана Франка

Давидова Л. В.

к. н. соц. ком.,

доцент кафедри журналістики, реклами та PR,

Житомирський державний університет імені Івана Франка

РОЗВИТОК ЧИТАЦЬКИХ ІНТЕРЕСІВ СТАРШОКЛАСНИКІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ЕПІЧНИХ ТВОРІВ

Читання є важливим елементом у багатьох аспектах життя людини, включаючи освіту, розвиток та розваги, одним із основних способів отримання інформації і є, безумовно, ключовим елементом у навчанні.

Мета роботи – проаналізувати наявні методики підвищення читацьких інтересів, запропонувати прийоми для підвищення зацікавленості учнів.

Розвиток читацьких інтересів є важливою темою наукових досліджень, оскільки читання покращує когнітивні навички, розширює словниковий запас, підвищує рівень освіченості та ін. Сучасні дослідження зосереджені на проблемах впливу читацької компетентності на розвиток особистості, а також шляхах її формування у дітей та молоді; вивченні різноманітні чинників, які впливають на формування читацьких інтересів учнів; розробці рекомендацій для їх стимулювання та підтримки; вивченні взаємозв'язку між читацькими інтересами та формуванням моральних цінностей учнів; розробці рекомендацій для підсилення інтересу до читання творів, які сприяють розвитку моральних цінностей; впливі сучасного інформаційного простору на формування читацьких інтересів у дітей та молоді (Є. М. Головка, О. М. Приходько, Л. В. Давиденко, Т. І. Ільченко).

Читацька компетентність є значущою складовою загальної культури людини та відіграє важливу роль в її освіті та розвитку. Це дозволяє здобувати знання, виробляти свої власні погляди на світ, розвивати критичне мислення і вміння аналізувати та оцінювати інформацію.

Існує кілька способів підвищення читацьких інтересів учнів. Важливо викликати зацікавленість у самому процесі читання. Задля цього необхідно розуміти, які саме теми, жанри або автори цікавлять вашу аудиторію. Звичайно, це не виключає вивчення творів з обов'язкової шкільної програми, але при розумінні тем, що цікавлять учнів, можна порадити художні твори для самостійного ознайомлення і поступового переходу до вивчення більш складних за змістом та сюжетом творів.

Вкрай важливо розмовляти з учнями про те, що вони люблять читати і чому, заохочувати їх розповідати про свої улюблені книги, авторів і персонажів. Таким чином вони будуть більш зацікавлені в читанні, а також відкриють для себе нові жанри та авторів [1].

Одним із можливих прийомів для розвитку інтересу до читання може бути створення певних порад як вибирати книги, пояснення сучасних тенденцій у літературі, які класичні твори є найбільш популярними, актуальними нині. Безумовно, не можна обійтися без сучасних технологій. Варто створити чи запропонувати наявний блог чи влог про книги, де старшокласники зможуть ділитися своїми враженнями та рекомендаціями. Можна розробити презентацію, яка описує часовий проміжок, що співпадає з наведеним у творі, подивитись екранізацію чи ознайомитись із творами (якщо такі є), автори яких надихнулись твором, що розглядається [2].

Спілкування з авторами книжок, літературними критиками чи працівниками, які причетні до видання книг, також може додати зацікавленості у процесі читання.

Запрошені до школи, вони зможуть розповісти про книги, а також порадити учням, як шукати цікаві твори, розповісти про особливості роботи над написанням та виданням книжок, зосередити увагу учнів на самому процесі написання книги.

Найважливіше, що потрібно зробити для підвищення інтересу до читання – це створити атмосферу, де читання є частиною життя, щоб воно не сприймалося як обов'язок, але як щось цікаве і захопливе [3]. Сьогодні вивчення літератури у школі базується на комплексному підході, який враховує історичний, культурологічний, психологічний, етичний, естетичний та інші аспекти. Застосовуються різні методики, які допомагають учням краще розуміти і сприймати художні твори. Наприклад, метод проєктів, метод проблемного навчання, метод аналізу творів та ін. Окрім того, сьогодні в школі використовують сучасні технології, які роблять процес вивчення літератури більш доступним та цікавим для учнів. Наприклад, використання відео- та аудіоматеріалів, інтерактивних завдань та ігор, вебінарів, електронних ресурсів.

Створення зацікавленості у читанні є важливим завданням для заохочення вивчення великих за обсягом епічних творів, що охоплюють широку палітру персонажів і подій та містять чимало образів, посилянь, прихованих сенсів.

Список літератури

1. McMahon Amy The Impact of Parent Involvement on Children's Reading achievement and effective Methods of increasing Parent Involvement, 2010. URL: <http://dl.uncw.edu/Etd/2010-1/mcmahona/amymcmahon.pdf> (дата доступу: 17.05.2023).
2. Johnson Doug. 10 ways to use technology to promote reading. 2019. URL: <http://doug-johnson.squarespace.com/blue-skunk-blog/2019/4/22/bftp-10-ways-to-use-technology-to-promote-reading.html> (дата доступу: 18.05.2023).
3. George Georgiou, Tomohiro Inoue. Developmental Relations Between Home Literacy Environment, Reading Interest, and Reading Skills: Evidence From a 3-Year Longitudinal Study. 2021. URL: <https://srcd.onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/cdev.13589> (дата доступу: 17.05.2023).

УДК 373.3016

Ховряк Л. І.

магістр факультету початкової освіти та мистецтва,
Дрогобицький державний педагогічний
університет імені Івана Франка

ПІЗНАВАЛЬНО-ВИХОВНІ МОЖЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ УЧНЯМИ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ НАРОДНО-РОЗМОВНИХ ВАРІАНТІВ ВЛАСНИХ ІМЕН

Одним із ефективних засобів, який може допомогти учням Нової української школи активно пізнати себе в україномовному світі, є вивчення елементів ономастики як науки та антропоніміки як одного з її складників, що має практично невичерпні пізнавальні й виховні можливості. Вивчення системи власних назв постійно стимулює пізнавальну активність учнів, сприяє виробленню в них умінь користуватися словом, допомагає виявляти та розвивати потенційні можливості, впливає на формування україномовної особистості в цілому. На необхідність використання матеріалу з антропоніміки у навчально-виховному процесі зі здобувачами початкової освіти вказують як вчені-мовознавці, так і методисти та вчителі-практики.

Незважаючи на наявність багатьох наукових досліджень з антропоніміки, кількість публікацій про практичне застосування власних назв у навчально-виховному процесі школи досить обмежена. В основному ця інформація з'являється